Dosarul nr. 1a-204/2022 I instanţă
Nr. comp. 1-21058423-06-1a-11082022 Judecătorul Carapirea Veronica

Judecătoria Cimișlia
sediul central

D E C I Z I E
În numele Legii

07 februarie 2024 mun. Comrat

Colegiul judiciar al Curţii de Apel Comrat
în componenţă:
preşedintele şedinţei, judecătorul Colev Grigori
judecătorii Starciuc Ștefan și Fujenco Dmitrii
grefier Dragan Oxana, Nezalzova Marina
cu participarea:
procurorului Sîrbu Lilia
avocatului Șontea Daniel, Dimov Victor
inculpatului Ciobanu Ion

judecând în şedinţă publică cererea de apel depusă de către adjunctul procurorului-șef al Procuraturii raionului Cimișlia, Donia Ruslan împotriva sentinței Judecătoriei Cimișlia sediul Central din 12 iulie 2022, pronunțată în cauza penală în privința inculpatului

Ciobanu Ion Constantin, a.n.*****, originar ***** şi domiciliat *****, studii medii incomplete, nesupus militar, concubinaj, doi copii minori la întreținere, neangajat în câmpul muncii, anterior judecat, antecedentele

penale nestinse, moldovean, cetățean al Republicii Moldova,

în săvârşirea infracțiunea prevăzute de art.48, 287 alin.(3) Cod Penal,

audiind raportul judecătorului pe fondul cauzei și audiind participanții la proces asupra apelului în cauză,

Cauza penală s-a aflat pentru examinare în prima instanţă la judecătoria Cimișlia sediul Central de la 02 iulie 2021 până la 12 iulie 2022. (vol.II, f.d.109, vol.III, f.d.212-219)

Judecătoria Cimișlia sediul Central a pronunţat sentinţa la data de 12 iulie 2022. (vol.III, f.d.212-219)

Cauza penală a parvenit pentru judecare în ordine de apel la Curtea de Apel Comrat la data de 11 august 2022. (vol.IV, f.d.1)

Procedura citării a fost respectată.

Audiind raportul judecătorului pe fondul cauzei, audiind participanții la proces asupra apelului declarat și cercetând materialele cauzei,

a c o n s t a t a t:

Prin sentința Judecătoriei Cimișlia sediul Central din 12 iulie 2022, în baza art.1, 2 al Legii nr.243 privind amnistia în legătură cu aniversarea a XXX-a de la proclamarea independenţei Republicii Moldova, publicată în Monitorul Oficial nr.325-333 din 31.12.2021, s-a încetat procesul penal în privinţa lui Ciobanu Ion Constantin pe art.48, 287 alin.(3) CP RM.

S-a încasat de la Ciobanu Ion Constantin în beneficiul statului cheltuielile judiciare suportate pentru efectuarea: raportului de expertiză judiciară nr. 202122P0130 din 06.04.2021 – 128 lei, raport de expertiză judiciară nr. 202122P0131 din 06.04.2021- 128 lei, în sumă totală de 256 (două sute cincizeci și șase) lei.

Corpul delict: un CD-R, după intrarea sentinței în vigoare a se urma a fi păstrat la materialele cauzei. (vol.III, f.d.212-219)

Pentru a se pronunța în sensul celor expuse, instanța de fond a reținut că, Ciobanu Ion Constantin, la data de 01 aprilie 2021, aproximativ la ora 19:20 min, la intersecția străzilor Veronica Micle cu Vasile Alecsandri din mun.Hînceşti, el împreună cu o persoană identificată de organul de urmărire penală, în privința căruia cauza a fost disjungată prin încheierea judecătoriei Cimișlia din 20.04.2022,

fiind în stare de ebrietate, din intenţii huliganice, manifestând o neglijare premeditată a conduitei în societate, încălcând grosolan ordinea publică, urmărind manifestarea bravurii şi forţei grosolane, în prezenţa mai multor persoane, l-a numit cu cuvinte jignitoare pe Sergiu Mereuţă, concomitent aplicându-i mai multe lovituri cu pumnii şi picioarele peste diferite părţi ale corpului, după care, de sine stătător, în lipsa unei înțelegeri prealabile cu Palcicov Saiat, a încercat să-i aplice ultimului o lovitură cu ranga metalică, moment în care a intervenit Harcometţ Artur întru curmarea acţiunilor huliganice şi violente a acestuia, astfel, cauzându-i conform raportului de expertiză judiciară nr.202122P0130 din 06.04.2021 echimoze pe nas, buza inferioară pe dreapta, cotul mâinii drepte, partea dorsală a braţului mâinii stângi, regiunea temporo- frontală a capului pe stânga, cauzate în rezultatul acţiunii traumatice, ce se califică ca vătămare corporală neînsemnată, acţiuni, care prin conţinutul lor se deosebesc printr-o obrăznicie deosebită.

Acțiunile lui Ciobanu Ion Constantin au fost încadrate de către organul de urmărire penală în dispozițiile art. 48, 287 alin. (3) Cod penal, *adică făcând exces de autor, a săvârşit acţiuni infracţionale care nu au fost cuprinse de intenția celorlalți participanți – huliganismul, adică acțiunile intenționate care încalcă grosolan ordinea publică, însoțite de aplicarea violenței asupra persoanei, de opunere de rezistență violentă altor persoane care curmă actele huliganice, săvârșite cu încercarea altor obiecte pentru vătămarea integrității corporale sau sănătății, precum și acțiuni, care prin conținutul lor, se deosebesc printr-o obrăznicie deosebită*.

La data de 27 iulie 2022, acuzatorul de stat, adjunctul procurorului-șef al Procuraturii raionului Cimișlia, Donia Ruslan a depus apel împotriva sentinţei judecătoriei Cimişlia sediul Central din 12 iulie 2022, prin care a solicitat: casarea sentinței Judecătoriei Cimișlia sediul Central din 12.07,2022 pe motivul ilegalității acesteia dispunând rejudecarea cauzei cu pronunțarea unei noi hotărâri, potrivit modului stabilit pentru primă instanță prin care a-l recunoaște vinovat pe Ciobanu Ion Constantin de comiterea infracțiunii prevăzute de art.48, 287 alin.(3) Cod penal numindu-i conform prevederilor art.364[1] Cod de procedură penală, pedeapsă penală sub formă de închisoare pe un termen de 4 ani, cu executarea pedepsei penale în penitenciar de tip semiînchis. (vol.III, f.d.230-231)

În motivarea apelului a indicat că în ședința de judecată inculpatul Ciobanu Ion Constantin vina în comiterea infracțiunii a recunoscut-o. La data de 20.04.2022 inculpatul Ciobanu Ion a depus cerere solicitând examinarea cauzei penale

conform prevederilor art.364[1] CPP în baza probelor administrate în faza de urmărire penale. La 22.04.2022 inculpatul Ciobanu Ion Constantin a depus cerere solicitând încetarea procesului penal în temeiul art. 1, 2 al Legii nr.243 din 24.12.2021 „Privind amnistia în legătură cu aniversarea a XXX-a de la proclamarea independenței RM.

După părerea părții acuzării, sentința nominalizată este ilegală și urmează a fi casată din următoarele considerente.

Susține că instanța la emiterea sentinței nu a ținut cont în volum deplin și proporțional faptul, că inculpatul nu este la prima încălcare și, ca circumstanță agravantă ale responsabilității inculpatului conform art.77 CP este - săvârșirea infracțiunii de către o persoană care anterior a fost condamnată pentru alte fapte care au relevanță pentru cauză.

Potrivit informației parvenite de la C.I. al MAI RM, s-a stabilit, că Ciobanu Ion Constantin anterior a fost condamnat pentru săvârșirea cu intenție a unei infracțiuni grave la 10.08.2016 de către Judecătoria Criuleni pe art.171 alin.(2) Cod penal, la pedeapsa penală privațiune de libertate pe un termen de 5 ani. Prin decizia Curții Supreme de Justiție din 28.06.2017, sentința a fost lăsată în vigoare fără modificări.

Indică că conform prevederilor art.6 alin.(l) lit.a) al Legii nr.243 din 24.12.2021 „Privind amnistia în legătură cu aniversarea a XXX-a de la proclamarea independenței RM", prevederile art. 1-5 nu se aplică persoanei: condamnate la detențiune pe viață sau a cărei pedeapsă capitală a fost comutată în pedeapsă cu închisoare ori pedeapsa detențiunii pe viață și care a executat mau puțin de 25 de ani de închisoare persoanei învinuite, inculpate sau condamnate care a fost condamnat anterior pentru săvârșirea cu intenție a unei infracțiuni grave, deosebit de grave sau excepțional de grave, executând în tot sau în parte pedeapsa cu închisoare.

Totodată adoptând o sentință de încetare a procesului penal, instanța de judecată nu poate determina și constata din punct de vedere juridic corespunderea exactă între semne ale faptei prejudiciabile, săvârșite de către inculpat și semnele componenței infracțiunii, prevăzute de norma penală, fapt ce contravine prevederilor art. 107 din Codul penal, 285 alin. (2) 275 pct. 4) din Codul de procedură penală și Legii nr. 243 din 24.12.2021 (în vigoare din data de 31.12.2021) - „Privind amnistia în legătură cu XXX-a aniversare de la proclamarea independenței Republicii Moldova".

Pornind de la prevederile normelor enunțate, indică că aplicarea amnistiei față de inculpat nu constituie temei de reabilitare a persoanei, fapt care prezumă că inculpatul urmează a fi recunoscut vinovat de comiterea faptei imputate, sau, ca excepție, a faptei prejudiciabile elementele căreia au fost identificate de către instanța de judecată (în sensul recalificării acțiunilor inculpatului în favoarea acestuia).

Astfel, constată că în cazul când instanța nu a pronunțat sentință de achitare a inculpatului, unica soluție care urma a fi adoptată la finalizarea examinării cauzei penale în cazul aplicării prevederilor Legii nr.243, o reprezintă sentința de condamnare, acest fapt fiind expres prevăzut la art.389 alin. (4) pct. 2) Cod de procedură penală și anume - cu stabilirea pedepsei și cu liberarea de executarea ei în cazul amnistiei conform art. 107 din Codul penal.

Menționează că în speță, emiterea sentinței de încetare a procesului penal pe motivul aplicării amnistiei este exclusă de următoarele acte normative și anume:

Prevederile art. 107 alin. (1) Cod penal, care stabilește că amnistia este actul ce are ca efect înlăturarea pedepsei, astfel, pe caz urmând a fi constatată vinovăția persoanei în comiterea faptei incriminate cu liberarea de la executarea pedepsei, fapt care nu este posibil în cazul încetării procesului penal;

Prevederile art. 389 Cod de procedură penală, potrivit căruia unica normă procesuală care permite a recunoaște persoana culpabilă de comiterea unei infracțiuni (art. 285 alin. (2), art. 275 pct. 4) Cod de procedură penală);

Prevederile art. 391 Cod de procedură penală, care stipulează expres condițiile în care se adoptă sentința de încetare a procesului penal.

În contextul celor expuse, consideră că instanța de fond a pronunțat o sentință neîntemeiată - în partea ce ține de încetarea procesului penal în privința inculpatului Ciobanu Ion urmând să-i respingă aplicarea cererii privind aplicarea prevederilor Legii nr.243 din 24.12.2021 „Privind amnistia în legătură cu aniversarea a XXX-a de la proclamarea independenței RM”, deoarece contravine prevederilor art.6 al Legii menționate, urmând să fie recunoscut vinovat în comiterea infracțiunii prevăzute de art.48, 287 alin.(3) Cod penal, și stabilită pedeapsa penală.

Menționează că în cazul discutat corectarea condamnatului, ca scop al pedepsei penale, presupune conștientizarea de către infractor a celor săvârșite. El trebuie convins că respectarea legii penale este o necesitate obligatorie și că numai prin respectarea legii el va putea evita aplicarea și executarea altor pedepse.

Prin aplicarea pedepsei se urmărește prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni, în primul rând - de către condamnat (prevenția specială), dar și de către alte persoane (prevenția generală). Această concepție se deduce din scopul legii penale (art.2 Cod penal).

Acuzarea consideră, că reeducarea și corectarea lui Ciobanu Ion Constantin nu va putea fi atinsă prin sentința contestată, deoarece nu constituie o pedeapsă echitabilă și proporțional faptelor comise în coraport cu personalitatea inculpatului.

Astfel, acuzarea a orientat corect instanța de judecată în vederea aplicării lui Ciobanu Ion Constantin pentru comiterea infracțiunii prevăzute de art.48, 287 alin.(3) Cod penal numindu-i pedeapsă penală sub formă de închisoare pe un termen de 4 ani, cu executarea pedepsei penale în penitenciar de tip semiînchis.

La data de 11 august 2022 cauza a parvenit pentru examinare la Curtea de Apel Comrat. (vol.IV, f.d.1)

<u>Argumentele părților:</u>

În şedinţa de judecată a Colegiului judiciar al Curții de Apel Comrat procurorul Sîrbu Lilia a Susținut cerere de apel depusă de către procuror pe motivele de fapt și de drept invocate în apel, invocând că instanța de fond neîntemeiat a aplicat prevederile legii cu privire la amnistie și nu a luat în considerație prevederile art. 6 alin.(1) lit.a din Legea nr. 243 privind amnistia, care prevede, că art. (1)-(5) nu se aplică persoanelor condamnate la detențiune pe viață sau condamnate anterior pentru săvârșirea infracțiunii grave, deosebit de grave și excepțional de grave.

A menționat că Ciobanu Ion Constantin anterior a fost condamnat pentru săvârșirea cu intenție a unei infracțiuni grave și anume la 10.08.2016 de către Judecătoria Criuleni pe art. 171 alin.(2) Cod penal, la pedeapsa penală privațiune de libertate pe un termen de 5 ani. Prin decizia Curții Supreme de Justiție din 28.06.2017, sentința a fost lăsată în vigoare fără modificări. Cu atât mai mult astăzi a fost prezentat informația că inculpatul și-a executat pedeapsa sub formă de închisoare pentru infracțiunea gravă și respectiv în cazul dat nu sunt aplicabile prevederile legii cu privire la amnistie.

A solicitat casarea sentinței instanței de fond cu emiterea unei noi hotărâri privind condamnarea inculpatului Ciobanu Ion cu emiterea infracțiunii prevăzute de art. 48, art. 287 alin. (2) lit. b) Cod penal și să-i fie stabilită pedeapsa sub forma de închisoare pe un termen de 4 ani așa cum a indicat procurorul în cererea de apel.

În şedinţa de judecată a colegiului judiciar al Curții de Apel Comrat

avocatul Șontea Daniel acționând în interesele inculpatului Ciobanu Ion a pledat pentru respingerea apelului declarat de procuror cu menținerea sentinței instanței de fond fără modificări, menționând că cererea cu privire la amnistie a fost înaintată încă la 25 ianuarie 2022. Atunci erau în vigoare prevederile legii cu privire la amnistie, însă ulterior în aprilie au intervenit modificările despre care procurorul astăzi nu a vorbit, adică a fost introdus alineatul a[1] prin care nu se aplica amnistia în cazul persoanelor anterior condamnate.

Respectiv procurorul în susținerile sale verbale la fel a pledat pentru aplicarea amnistiei, însă ulterior din cauza că poate a fost chemat de conducere și i s-a invocat, că la momentul emiterii sentinței a intervenit o lege nefavorabilă inculpatului, respectiv procurorul a și contestat.

Consideră că instanța de fond corect a aplicat amnistia deoarece în ianuarie 2022, lui Ciobanu Ion i s-a aplicat prevederile legii care au fost la moment, adică amnistia din 25 decembrie, modificările au intervenit la 1 aprilie 2022, de aceea consideră că aceste prevederi care înrăutățesc situația lui Ciobanu nu pot fi aplicate.

În şedinţa de judecată a colegiului judiciar al Curții de Apel Comrat avocatul Dimov Victor acționând în interesele inculpatului Ciobanu Ion a solicitat respingerea apelului înaintat cu menținerea sentinței instanței de fond fără modificări, invocând în acest sens că sentința instanței de fond este legală și întemeiată.

În şedinţa de judecată a colegiului judiciar al Curții de Apel Comrat inculpatul Ciobanu Ion a solicitat respingerea apelului înaintat invocând că amnistia a fost aplicată de către instanța de fond legal.

În şedinţa de judecată a colegiului judiciar al Curții de Apel Comrat partea vătămată Mereuța Sergiu nu s-a prezentat, fiind legal citat despre data, ora și locul examinării cauzei.

Astfel, în conformitate cu prevederile art. 412 alin. (5) Cod de procedură penală, Colegiul judiciar a decis examinarea cauzei în lipsa părților legal citate.

Audiind participanții la proces, verificând argumentele invocate în cererea de apel prin prisma probelor administrate, verificând legalitatea și temeinicia sentinței atacate, Colegiul judiciar al Curții de Apel Comrat a ajuns la concluzia de a admite apelul cu casarea sentinței instanței de fond și pronunțarea unei noi hotărâri, reieșind din următoarele considerente.

Conform prevederilor art. 402 alin. (1) Cod de procedură penală,

termenul de apel este de 15 zile de la data pronunţării sentinţei integrale, dacă legea nu dispune altfel.

Din materialele cauzei se constată că, sentinţa Judecătoriei Cimișlia sediul Central a fost pronunţată la data de 12 iulie 2022. Apelul acuzatorului de stat a fost depus la data de 27 iulie 2022, prin urmare se stabilește că, apelul a fost depuse în termen.

În conformitate cu art. 400 alin. (1) Cod de procedură penală, *sentinţele pot fi atacate cu apel în vederea unei noi judecări în fapt şi în drept a cauzei, cu excepţia sentinţelor pronunţate de către instanţele judecătoreşti privind infracţiunile pentru a căror săvârşire legea prevede exclusiv pedeapsă nonprivativă de libertate*.

Conform art. 414 alin. (1) Cod de procedură penală, *instanţa de apel, judecând apelul, verifică legalitatea şi temeinicia hotărârii atacate în baza probelor examinate de prima instanţă, conform materialelor din cauza penală, şi în baza oricăror probe noi prezentate instanţei de apel*.

Potrivit prevederilor art. 415 alin. (1) pct. 2) Cod de procedură penală, *instanţa de apel, judecând cauza în ordine de apel, adoptă una din următoarele decizii: admite apelul, casând sentinţa parţial sau total, inclusiv din oficiu, în baza art.409 alin.(2), şi pronunţă o nouă hotărâre, potrivit modului stabilit, pentru prima instanţă*.

Conform art. 1 alin. (2) Cod procedură penală, *procesul penal are ca scop protejarea persoanei, societăţii şi statului de infracţiuni, precum şi protejarea persoanei şi societăţii de faptele ilegale ale persoanelor cu funcţii de răspundere în activitatea lor legată de cercetarea infracţiunilor presupuse sau săvârşite, astfel ca orice persoană care a săvârşit o infracţiune să fie pedepsită potrivit vinovăţiei sale şi nici o persoană nevinovată să nu fie trasă la răspundere penală şi condamnată*.

Potrivit art. 2 alin. (1) și (2) Cod penal, *legea penală apără, împotriva infracţiunilor, persoana, drepturile şi libertăţile acesteia, proprietatea, mediul înconjurător, orânduirea constituţională, suveranitatea, independenţa şi integritatea teritorială a Republicii Moldova, pacea şi securitatea omenirii, precum şi întreaga ordine de drept. Legea penală are, de asemenea, drept scop prevenirea săvârşirii de noi infracţiuni*.

Conform prevederilor art. 6 § 1 a Convenţiei Europene pentru apărarea drepturilor omului şi a libertăților fundamentale orice persoană are dreptul la

judecarea în mod echitabil, în mod public şi într-un termen rezonabil a cauzei sale de către o instanţă independentă şi imparţială, instituită prin lege, care va hotărî fie asupra încălcării drepturilor şi obligaţiilor sale cu caracter civil, fie asupra temeiniciei oricărei acuzații în materie penală îndreptate asupra sa.

În conformitate cu practica Curții Europene a Drepturilor Omului, „pentru ca procedurile să fie corecte, așa cum prevede art. 6 alin. (1) din Convenție, instanța trebuie să examineze în mod corespunzător observațiile, argumentele și probele prezentat de către părți, fără a fi părtinitoare în aprecierea aplicabilității acestora la decizia sa", (cauza *Krasulya contra Federației Ruse,* plângerea nr. 12365/03, hotărârea din 22 februarie 2007, §50; cauza *Van Kük contra Germaniei, 35968/97, §§ 47, 48, CEDO 2003-VII,* cazul *Kraska contra Elveției,* din 19 aprilie 1993, Seria A, nr. 254-B, § 30).

Potrivit Hotărârii Plenului Curţii Supreme de Justiţie nr. 22 din 12 decembrie 2005 (pct. 14.7), cu privire la practica judiciară despre judecarea cauzelor penale în ordine de apel, chestiunile de drept pe care le poate soluționa instanţa de apel sunt: *dacă fapta întruneşte elementele infracţiunii, dacă infracţiunea este corect calificată, dacă pedeapsa a fost individualizată şi aplicată just; dacă normele de drept procesual penal, administrativ, ori civil sunt aplicate corect*.

Potrivit prevederilor art. 325 alin. (1) Cod de procedură penală, *judecarea cauzei în primă instanţă se efectuează numai în privinţa persoanei puse sub învinuire şi numai în limitele învinuirii formulate în rechizitoriu*.

Conform art. 389 alin. (1) Cod de procedură penală, *sentinţa de condamnare se adoptă numai în condiţia în care, în urma cercetării judecătoreşti, vinovăţia inculpatului în săvârşirea infracţiunii a fost confirmată prin ansamblul de probe cercetate de instanţa de judecată*.

Prin urmare, declanșând o continuare a judecării cauzei în fond, apelul este o cale de atac sub aspect de fapt şi de drept, întrucât odată declanşat, produce un efect devolutiv complet, în sensul că, provoacă un control integral atât în fapt, cât şi în drept, în privinţa persoanelor care l-au declarat.

În suportul celor enunțate supra relevant este că, în sensul cerinţelor art. 414 din Codul de procedură penală, chestiunile de fapt asupra cărora s-a pronunţat ori trebuia să se pronunţe prima instanţă şi care, prin apel, se transmit instanţei de apel sunt următoarele: dacă fapta reţinută ori numai imputată a fost săvârşită ori nu; dacă fapta a fost săvârşită de către inculpat şi, dacă da, în ce împrejurări a fost comisă, în ce constă participația, contribuția materială a fiecărui participant; dacă

există circumstanţe atenuante sau agravante; dacă probele au fost corect apreciate; dacă toate în ansamblu au fost apreciate de prima instanţă prin prisma cumulului de probe anexate la dosar, în conformitate cu prevederile art.101 din Codul de procedură penală.

În continuare, Colegiul reține că prin sentința judecătoriei Cimișlia sediul central din 12 iulie 2022, procesul penal de învinuirea lui Ciobanu Ion în săvârşirea infracţiunii prevăzute de art. 48, 287 alin. (3) Cod penal, s-a încetat în baza art.1, 2 al Legii nr.243 privind amnistia în legătură cu aniversarea a XXX-a de la proclamarea independenței Republicii Moldova.

S-a încasat de la Ciobanu Ion Constantin în beneficiul lui statului cheltuielile judiciare suportate pentru efectuarea expertizei suma de 256 lei. (f.d.212-219)

La caz, Colegiul judiciar constată că prin apelul înaintat, ***acuzatorul de stat*** a solicitat să fie recunoscut vinovat Ciobanu Ion de comiterea infracțiunii prevăzute de art.48, 287 alin.(3) Cod penal numindu-i cu aplicarea prevederilor art.364[1] Cod de procedură penală, pedeapsă penală sub formă de închisoare pe un termen de 4 ani, cu executarea pedepsei penale în penitenciar de tip semiînchis, considerând neîntemeiată soluția instanței de fond privind încetarea procesului.

Subsecvent, Colegiul instanței de apel constată că instanța de fond ***eronat*** a stabilit în speță posibilitatea aplicării în privința inculpatului Ciobanu Ion Constantin a prevederilor art. 6 din Legea nr. 243 din 24 decembrie 2021 „Privind amnistia în legătură cu aniversarea a XXX-a de la proclamarea independenței Republicii Moldova”, or, ținându-se cont de materialele cauzei urma a fi stabilit că art. 6 din Legea vizată supra nu pot fi aplicate inculpatului, respectiv neîntemeiat a încetat procesul penal în privința acestuia.

Astfel, potrivit înscrisurilor anexate la speță, Colegiul judiciar constată că inculpatul Ciobanu Ion Constantin anterior prin sentința judecătoriei Criuleni din 10 august 2016 a fost condamnat pentru comiterea infracțiunii prevăzute de art. 171 alin. (2) lit. c) Cod penal, fiindu-i stabilită pedeapsa cu închisoare pe un termen de 5 ani cu executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis. (vol.I, f.d.176-186)

Prin decizia Curții Supreme de Justiție din 28 iunie 2017, sentința a fost lăsată în vigoare fără modificări. (vol.I, f.d.187-196)

Conform prevederilor art. 6 alin. (1) lit. a[1]) din Legea nr. 243 din 24 decembrie 2021 cu privire la amnistia în legătură cu aniversarea a XXX-a de la proclamarea independenței Republicii Moldova, *prevederile art. 1-5 nu se aplică*

persoanei bănuite, învinuite, inculpate sau condamnate care a fost condamnată anterior pentru săvârşirea cu intenţie a unei infracţiuni grave, deosebit de grave sau excepţional de grave, executând în tot sau în parte pedeapsa cu închisoare.

Prin urmare, Colegiul judiciar conchide că prevederile Legii amnistiei din 24 decembrie 2021 nu sunt aplicabile inculpatului Ciobanu Ion, deoarece există interdicție în acest sens.

Subsecvent, instanța de apel constată ca fiind întemeiate alegațiile acuzatorului de stat prin care s-a invocat că instanța de fond la adoptarea sentinţei de încetare a procesului penal nu a ținut cont de interdicțiile prevederilor art. 6 din Legea nr. 243 din 24 decembrie 2021.

Colegiul atestă că cauza penală în privința inculpatului Ciobanu Ion a fost expediată în instanța de fond cu învinuirea precum că Ciobanu Ion Constantin, la data de 01 aprilie 2021, aproximativ la ora 19:20 min, la intersecția străzilor Veronica Micle cu Vasile Alecsandri din mun.Hînceşti, el împreună cu o persoană identificată de organul de urmărire penală, în privința căruia cauza a fost disjungată prin încheierea judecătoriei Cimișlia din 20.04.2022, fiind în stare de ebrietate, din intenţii huliganice, manifestând o neglijare premeditată a conduitei în societate, încălcând grosolan ordinea publică, urmărind manifestarea bravurii şi forţei grosolane, în prezenţa mai multor persoane, l-a numit cu cuvinte jignitoare pe Sergiu Mereuţă, concomitent aplicându-i mai multe lovituri cu pumnii şi picioarele peste diferite părţi ale corpului, după care, de sine stătător, în lipsa unei înțelegeri prealabile cu Palcicov Saiat, a încercat să-i aplice ultimului o lovitură cu ranga metalică, moment în care a intervenit Harcometţ Artur întru curmarea acţiunilor huliganice şi violente a acestuia, astfel, cauzându-i conform raportului de expertiză judiciară nr.202122P0130 din 06.04.2021 echimoze pe nas, buza inferioară pe dreapta, cotul mâinii drepte, partea dorsală a braţului mâinii stângi, regiunea temporo- frontală a capului pe stânga, cauzate în rezultatul acţiunii traumatice, ce se califică ca vătămare corporală neînsemnată, acţiuni, care prin conţinutul lor se deosebesc printr-o obrăznicie deosebită.

Acțiunile lui Ciobanu Ion Constantin au fost încadrate de către organul de urmărire penală în dispozițiile art. 48, 287 alin. (3) Cod penal, *adică făcând exces de autor, a săvârşit acţiuni infracționale care nu au fost cuprinse de intenția celorlalți participanți – huliganismul, adică acțiunile intenționate care încalcă grosolan ordinea publică, însoțite de aplicarea violenței asupra persoanei, de opunere de rezistență violentă altor persoane care curmă actele huliganice,*

săvârşite cu încercarea altor obiecte pentru vătămarea integrităţii corporale sau sănătăţii, precum şi acţiuni, care prin conţinutul lor, se deosebesc printr-o obrăznicie deosebită.

În cadrul ședinței de judecată din data de 20 aprilie 2022 inculpatul prin cerere a solicitat examinarea cauzei în procedura simplificată în baza probelor administrate la faza de urmărire penală conform prevederilor art. 364[1] alin. (8) Cod de procedură penală, probe care îi sunt cunoscute inculpatului, pe care le-a recunoscut şi pretenţii asupra acestora nu a avut, recunoscând învinuirea adusă integral. (vol.III, f.d.183)

Potrivit prevederilor art. 93 alin. (1) Cod procedură penală, *probele sânt elemente de fapt dobândite în modul stabilit de prezentul cod, care servesc la constatarea existenţei sau inexistenţei infracţiunii, la identificarea făptuitorului, la constatarea vinovăţiei, precum şi la stabilirea altor împrejurări importante pentru justa soluţionare a cauzei*.

Conform art. 101 alin.(1)-(4)Cod procedură penală, *fiecare probă urmează să fie apreciată din punct de vedere al pertinenţei, concludenţei, utilităţii şi veridicităţii ei, iar toate probele în ansamblu – din punct de vedere al coroborării lor. Reprezentantul organului de urmărire penală sau judecătorul apreciază probele conform propriei convingeri, formate în urma examinării lor în ansamblu, sub toate aspectele şi în mod obiectiv, călăuzindu-se de lege. Nici o probă nu are o valoare dinainte stabilită pentru organul de urmărire penală sau instanţa de judecată. Instanţa de judecată este obligată să pună la baza hotărârii sale numai acele probe la a căror cercetare au avut acces toate părţile în egală măsură şi să motiveze în hotărâre admisibilitatea sau inadmisibilitatea tuturor probelor administrate*.

Totodată, potrivit prevederilor art.7 alin.(1) Codul penal, *la aplicarea legii penale se ţine cont de caracterul şi gradul prejudiciabil al infracţiunii săvârşite, de persoana celui vinovat şi de circumstanţele cauzei care atenuează ori agravează răspunderea penală*.

Este de menționat faptul că, conform prevederilor art. 61 alin. (1) și (2) Cod penal, *pedeapsa penală este o măsură de constrângere statală şi un mijloc de corectare şi reeducare a condamnatului ce se aplică de instanţele de judecată, în numele legii, persoanelor care au săvârşit infracţiuni, cauzând anumite lipsuri şi restricţii drepturilor lor. Pedeapsa are drept scop restabilirea echităţii sociale, corectarea şi resocializarea condamnatului, precum şi prevenirea săvârşirii de noi*

infracţiuni atât din partea condamnaţilor, cât şi a altor persoane. Executarea pedepsei nu trebuie să cauzeze suferinţe fizice şi nici să înjosească demnitatea persoanei condamnate.

Vina inculpatului în comiterea infracțiunii imputate, a fost stabilită de instanța de fond în baza probelor acumulate în cadrul urmăririi penale pe care inculpatul le-a acceptat.

Astfel, Colegiul judiciar consideră cert identificat și demonstrat fără echivoc faptul că acțiunile inculpatului Ciobanu Ion, sunt plasate anume sub aspect penal, careva încălcări nu au fost identificate, fapta fiind dovedită prin probe pertinente și concludente, care coroborează între ele, iar în cele din urmă acțiunile acestuia just au fost încadrate în condițiile normei vizate de art. 48, 287 alin. (3) Cod penal al RM.

Colegiul judiciar reiterează că, confirmarea vinovăției inculpatului Ciobanu Ion Constantin în comiterea infracțiunii imputate nu se contestă de către acuzatorul de stat, sentința instanței de fond fiind atacată de către ultimul doar în partea stabilirii pedepsei, respectiv în cazul de faţă instanța de apel urmează să stabilească pedeapsa inculpatului.

Conform art.75 alin. (1)-(2) Codul penal, la stabilirea categoriei şi termenului pedepsei, instanţa de judecată ţine cont de gravitatea infracţiunii săvârşite, de motivul acesteia, de persoana celui vinovat, de circumstanţele cauzei care atenuează ori agravează răspunderea, de influenţa pedepsei aplicate asupra corectării şi reeducării vinovatului, precum şi de condiţiile de viaţă ale familiei acestuia. Instanţa de judecată este în drept să stabilească o pedeapsă mai aspră din numărul celor alternative prevăzute pentru săvârşirea infracţiunii numai în cazul în care o pedeapsă mai blândă, din numărul celor menţionate, nu va asigura scopul pedepsei.

Subsecvent, instanța de apel reține că, la stabilirea categoriei și termenului de pedeapsă în privința inculpatului Ciobanu Ion, se va ține cont de faptul că, inculpatul a comis o infracțiune care conform art. 16 Codul penal, în funcție de caracterul şi gradul prejudiciabil, se atribuie la categoria celor grave, personalitatea inculpatului, care potrivit revendicării anterior a fost judecat (vol.I, f.d.118), la evidența medicului narcolog și/sau psihiatru nu se află (vol.I, f.d.88-89), nu se caracterizează pozitiv la locul de trai (vol.I, f.d.91).

Totodată, în conformitate cu prevederile art.76 și 77 Codul penal, circumstanțe atenuante și agravante în privința inculpatului nu au fost stabilite, prin

urmare pedeapsa numită inculpatului Ciobanu Ion, urmează a fi stabilită în conformitate cu art. 61 alin. (2) Codul penal, reieșind din limitele pedepsei prevăzute de art. 287 alin. (3) Codul penal precum și în conformitate cu prevederile art.364[1] Cod de procedură penală, și anume o pedeapsă sub formă de închisoare pe un termen de 3 ani cu executare în penitenciar de tip semiînchis, ori reieșind din personalitatea acestuia precum și proporționalitatea pedepsei raportată la fapta infracțională, se atestă necesitatea stabilirii pedepsei indicate supra.

Instanța de apel menționează faptul că, în jurisprudența Curții Europene există standardul „*dincolo de orice îndoială rezonabilă*" care presupune că, pentru a putea fi pronunțată o soluție de condamnare, acuzația trebuie dovedită dincolo de orice îndoială rezonabilă. Existența unor probe dincolo de orice îndoială rezonabilă constituie o componență esențială a dreptului la un proces echitabil și instituie în sarcina acuzării obligația de a proba toate elementele vinovăției de o manieră aptă să înlăture dubiu. Astfel, la caz instanța de apel a menționat că, vinovăția inculpatului s-a adeverit dincolo de orice îndoială rezonabilă.

Referitor la cheltuielile judiciare, Colegiul menționează că potrivit art.227 alin.(1) Cod de procedură penală, *cheltuieli judiciare sânt cheltuielile suportate potrivit legii pentru asigurarea bunei desfăşurări a procesului penal*.

Potrivit prevederilor art.229 alin.(1), (2), (5) și (7) Cod de procedură penală, *cheltuielile judiciare sânt suportate de condamnat sau sânt trecute în contul statului. Instanţa de judecată poate obliga condamnatul să recupereze cheltuielile judiciare, cu excepţia sumelor plătite interpreţilor, traducătorilor, precum şi apărătorilor în cazul asigurării inculpatului cu avocat care acordă asistenţă juridică garantată de stat, atunci când aceasta o cer interesele justiţiei şi condamnatul nu dispune de mijloacele necesare. Achitarea cheltuielilor judiciare poate fi suportată şi de condamnatul care a fost eliberat de pedeapsă sau căruia i-a fost aplicată pedeapsă, precum şi de persoana în privinţa căreia urmărirea penală a fost încetată pe temeiuri de nereabilitare. În cazul încetării urmăririi penale în urma împăcării părţii vătămate cu învinuitul, inculpatul, instanţa de judecată poate trece cheltuielile judiciare în sarcina părţii vătămate, a învinuitului, inculpatului sau numai a uneia din părţi. În cazul condamnaţilor minori, pot fi obligaţi la achitarea cheltuielilor judiciare părinţii sau tutorii minorului condamnat dacă se constată că ei au avut neajunsuri serioase la îndeplinirea obligaţiilor lor faţă de minor*.

Astfel, în cadrul procesului s-a constatat că din contul bugetului de stat au

fost suportate cheltuieli pentru efectuarea raportului de expertiză judiciară nr. 202122P0130 din 06.04.2021 – 128 lei, raport de expertiză judiciară nr. 202122P0131 din 06.04.2021- 128 lei, în sumă totală de 256 lei, sumă care urmează a fi încasată de la inculpat în bugetul statului.

Corpul delict: un CD-R , după intrarea deciziei în vigoare a se păstra la materialele cauzei.

Sintetizând circumstanțele reliefate, suprapuse la textele de lege enunțate, instanța de apel concluzionează asupra necesității admiterii apelului declarate de procurorul delegat în Procuratura raionului Cimișlia, Ruslan Donia, casării integrale a sentinței primei instanțe, cu pronunțarea unei noi hotărâri.

În baza celor expuse și conducându-se de prevederile art. art. 414, art. 415 alin. (1) pct.2), art. art. 417-418, 422 Cod de procedură penală, Colegiul judiciar

D E C I D E:

Se admite apelul declarat de adjunctul procurorului-șef al Procuraturii raionului Cimișlia, Donia Ruslan.

Se casează integral sentinţa judecătoriei Cimişlia sediul central din 12 iulie 2022 în cauza penală de învinuire a inculpatului Ciobanu Ion Constantin în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 48, 287 alin. (3) Cod penal, ***cu pronunțarea unei noi hotărâri*** după cum urmează:

Se recunoaște vinovat Ciobanu Ion Constantin în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 48, 287 alin. (3) Cod penal și cu aplicarea prevederilor art.364^1 alin.(8) Cod de procedură penală (în vigoare la data pronunțării sentinței), ai stabili pedeapsă sub formă de închisoare pe un termen de ***3 (trei) ani***, cu executarea acesteia în penitenciar de tip semiînchis.

Termenul executării pedepsei de calculat din momentul reținerii inculpatului Ciobanu Ion Constantin.

Se încasează de la Ciobanu Ion Constantin în beneficiul statului cheltuielile judiciare suportate pentru efectuarea raportului de expertiză judiciară nr. 202122P0130 din 06.04.2021 – 128 lei, raport de expertiză judiciară nr. 202122P0131 din 06.04.2021- 128 lei, în sumă totală de 256 (două sute cincizeci și șase) lei.

Corpul delict: un CD-R, după intrarea deciziei în vigoare a se păstra la materialele cauzei.

Decizia este definitivă și executorie din momentul pronunțării însă cu drept de recurs la Curtea Supremă de Justiție în termen de două luni de la comunicarea deciziei integrale.

Preşedinte de şedinţă, judecător: Judecător: Judecător:

Colev Grigori Starciuc Ștefan

Fujenco Dmitrii